

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 26. augusta 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **B. P.**, pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) v znení zákona č. 175/1990 Zb. a iné, o dovolaní obvineného B. P. podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. C. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2008, sp. zn. 4 To 108/07, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného B. P. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 20. októbra 2005, sp. zn. 3 T 57/05, bol obvinený B. P. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 175/1990 Zb. (v bodoch 1 až 4 rozsudku) a z časti dokonaného, z časti nedokonaného pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. (v bodoch 5 až 12 rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 23. februára 1996 v B. vo veľkosklade spoločnosti K. spol. s r.o. B., na S., na základe rámcovej kúpnej zmluvy, ktorú uzatvoril ako kupujúcu – fyzická osoba podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, so spoločnosťou K. spol. s r.o. ako predávajúcim 7. februára 1996 na dodávku tovaru vybraného kupujúcim na základe ponuky predávajúceho, prevzal rôzny tovar – alkohol, cukrovinky a cigarety, dodací list opatril nepravou pečiatkou svojej matky I. P. ako podnikateľky – fyzickej osoby na základe živnostenského oprávnenia a svojim podpisom, s úmyslom za tovar nezaplatiť, čím spoločnosti K. spol. s r.o. B. spôsobil škodu v celkovej výške 137 014,10 Sk,

2/ dňa 24. februára 1996 v B. vo veľkosklade spoločnosti K. spol. s r.o. B., na S., na základe rámcovej kúpnej zmluvy, ktorú uzatvoril ako kupujúci – fyzická osoby podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, so spoločnosťou K. spol. s r.o. ako predávajúcim 7. februára 1996 na dodávku tovaru vybraného kupujúcim na základe ponuky predávajúceho, prevzal rôzny tovar – alkohol, cukrovinky a cigarety, dodací list opatril falzifikátom pečiatky svojej matky I. P. ako podnikateľky – fyzickej osoby na základe živnostenského oprávnenia a svojim podpisom, s úmyslom za tovar nezaplatiť, čím spoločnosti K. spol. s r.o. Bratislava spôsobil škodu v celkovej výške 182 748,10 Sk,

3/ dňa 6. mája 1996 v B., v spoločnosti R. s.r.o. B. prevzal na základe dodacieho listu rybacie výrobky, dodací list ako odberateľ opatril pečiatkou spoločnosti L. spol. s r.o. B., ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, tovar však zaplatiť v úmysle nemal a ani ho neuhradil, čím spoločnosti R. s.r.o. B. spôsobil škodu vo výške 303 241,60 Sk,

4/ dňa 24. mája 1996 v T., v sídle spoločnosti I. spol. s r.o. na C. X. ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. B. odobral na faktúru číslo 2817 z 24. mája 1996 rôzny potravinársky tovar s úmyslom jeho cenu neuhradiť, čo ani neučinil po dobe splatnosti 7. júna 1996, čím spoločnosti I. spol. s r.o. T. spôsobil škodu vo výške 359 166,20 Sk,

5/ dňa 19. decembra 1997 v B., ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. odobral z veľkoskladu potravín spoločnosti S. s.r.o. B., na D. č. X. rôzny tovar, s úmyslom faktúru neuhradiť, čím spoločnosti S. s.r.o. B. spôsobil škodu vo výške 19 349,60 Sk,

6/ dňa 23. decembra 1997 v B., z veľkoskladu potravín spoločnosti S. s.r.o. B. ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. odobral na faktúru rôzne druhy potravinárskeho tovaru s úmyslom faktúru neuhradiť, čím spoločnosti S. s.r.o. B. spôsobil škodu vo výške 21 880,90 Sk,

7/ dňa 5. januára 1998 v B., z veľkoskladu firmy L. na K. X., ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. odobral na faktúru rôzny drogistický tovar s úmyslom faktúru neuhradiť, čím poškodenému podnikateľovi I. L. spôsobil škodu vo výške 13 209,20 Sk,

8/ dňa 16. januára 1998 v S., predajni v súčasnosti T., spol. s r.o. spoločnosti Z., K., spol. s r.o. odobral na faktúru ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. B. strešnú krytinu značky Tondach a na základe predloženia nepravého výpisu z účtu v D., a.s., pobočka B. mu bol tovar vydaný, čím spoločnosti Z., K., s. r.o. S. spôsobil škodu vo výške 392 246 Sk,

9/ dňa 9. februára 1998 v M., na D. X., v sídle stavebnej firmy M. po predchádzajúcej telefonickej objednávke stavebného materiálu, prostredníctvom inej osoby predložil majiteľovi firmy S. S. falzifikát prevodného príkazu z D. v B. o úhrade sumy vo výške 257 400,90 Sk, na základe čoho vylákal stavebný materiál, ktorý sa zmestil na nákladné motorové vozidlo, čím majiteľovi firmy M. S. S. spôsobil škodu vo výške 202 087,70 Sk,

10/ dňa 21. januára 1998 v B., na H. X., v predajni V., spol. s r.o. Z., ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. B. objednal rôzny tovar v hodnote 1 496 042 Sk, v predajni predložil falzifikát výpisu z účtu č. X. z D., a.s. B. B. o uhradení tejto sumy na účet X., pracovníčka predajne v D. preverila pravosť výpisu, pričom bolo zistené, že účet s uvedeným číslom banka neviduje, a preto tovar 23. januára 1998 obvinenému B. P. nebol vydaný, čím by poškodenej spoločnosti V., spol. s r.o. B. spôsobil škodu vo výške 1 496 042 Sk,

11/ presne nezisteného dňa koncom januára 1998 v B., na základe kúpnej zmluvy na predaj mazív, ktorú uzatvoril ako konateľ spoločnosti L. spol. s r.o. B. so spoločnosťou B., a.s. B., si objednal rôzny tovar v celkovej hodnote 158 724 Sk, k čomu predložil falzifikát výpisu z účtu č. X. P. a.s. B. keď bolo preverovaním zistené, že takýto účet banka neviduje, spoločnosť B. mu odmietla tovar 1. februára 1998, keď si ho prišiel prevziať vydať, čím by poškodenej spoločnosti B., a.s. B. spôsobil škodu vo výške 158 724 Sk,

12/ dňa 26. januára 1998 v N. Z., v M., a.s. N. Z., predložil výpis z obchodného registra na spoločnosť L. spol. s r.o. B. a spoločnosť N. s ním uzatvorila kúpnu zmluvu a bol zaradený do zoznamu odberateľov, po objednaní tovaru v hodnote 171 084 Sk a na túto sumu mu spoločnosť vystavila predfaktúru a dňa 28. januára 1998 prostredníctvom prepravcu predložil v M. a.s. N. Z. falzifikát výpisu z účtu P. a.s. K., pobočka B. so sumou zodpovedajúcou predfaktúre za objednaný tovar, na základe čoho bol prepravcovi tovar vydaný a boli prepravcovi vydané konzervy rôzneho druhu, ktoré B. P. predal neznámym osobám, čím M.N. a.s. v konkurze N. Z. spôsobil škodu vo výške 174 055 Sk.

Za to mu bol podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 175/1990 Zb. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri (3) a pol roka, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne mu bola podľa § 228 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným spol. I., spol. s r.o.

vo výške 359 166,20 Sk, spol. S., spol. s r.o. vo výške 41 239,50 Sk, L. vo výške 13 209,20 Sk, Z. vo výške 392 246 Sk a M.N., a.s. vo výške 174 055 Sk.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. marca 2006, sp. zn. 4 To 13/06, odvolanie obvineného proti vyššie citovanému rozsudku podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 9. októbra 2007, sp. zn. 4 Tdo 10/2006, na základe dovolania obvineného, vyslovil, že týmto uznesením krajského súdu bol porušený zákon v § 256 Tr. por. v neprospech obvineného, toto uznesenie zrušil, pričom zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 11. marca 2008, sp. zn. 4 To 108/07, ktorým po zrušení jeho skoršieho rozhodnutia dovolacím súdom opätovne rozhodoval o odvolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) zrušil vo výroku o treste a na základe § 259 ods. 3 tohto Trestného poriadku a § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. sám rozhodol vo výroku o treste tak, že obvinenému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil (v intenciách vyššie citovaného rozsudku najvyššieho súdu) do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený B. P. písomným podaním z 24. apríla 2008 (doručeným súdu prvého stupňa 28. apríla 2008) prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. A. C. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľ ním uplatnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pričom naplnenie tohto dovolacieho dôvodu (resp. pochybenie krajského súdu) konkrétne videl v tom, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci boli splnené podmienky na uloženie trestu podmieneného, čím bol porušený zákon v jeho neprospech. Vyjadril názor, že takto uložený trest sa prieči účelu trestu uvedenému v § 23 Tr. zák., pričom poukázal na tú skutočnosť, že sa na neho hľadí ako na osobu netrestanú a na to, že od spáchania trestných činov, ktoré sú predmetom tohto konania, neskôr už trestne stíhaný ani odsúdený nebol. V súčasnosti žije usporiadaným rodinným životom, riadne pracuje a má maloleté dieťa. Od spáchania posledného čiastkového útoku pritom uplynulo už viac ako 10 rokov. V tejto súvislosti poukázal na článok

6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom sa uvádza, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná, pričom zdôraznil, že on žiadnym spôsobom príčinu na takúto (viac ako desaťročnú) dĺžku svojho trestného stíhania nedal. Na základe toho vyslovil názor, že odstupom času „klesla“ nebezpečnosť jeho konania, v dôsledku čoho by mu mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody. Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 23, § 39 a § 58 Tr. zák. v jeho neprospech, toto rozhodnutie zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Súčasne v zmysle § 380 Tr. por. navrhol odložiť jeho prípadný nástup na výkon trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry v Bratislave IV.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách písomným podaním zo 16. júna 2008, v ktorom vyjadril názor, že dovolaním napadnutý rozsudok je založený na správnom posúdení zisteného skutku a boli správne použité hmotnoprávne ustanovenia príslušných zákonov, z čoho je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto považuje za dôvodný postup podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vychádzajúc z obsahu dovolania a dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu je potrebné uviesť, že dovolateľ namietal dovolaním (z alternatív uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) porušenie iného hmotnoprávneho ustanovenia (ako sú hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa právnej kvalifikácie skutku), nakoľko sa domáhal uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody namiesto trestu nepodmiennečného, ktorý mu bol (právoplatne) uložený napadnutým rozsudkom krajského súdu. V skutočnosti sa teda domáhal aplikácie ustanovenia Trestného zákona upravujúceho podmienky uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody, čo je pochybenie súdneho rozhodnutia odstrániteľné v dovolacom konaní na základe uplatnenia citovaného dovolacieho dôvodu, v dôsledku čoho dovolací súd preskúmal správnosť výroku napadnutého rozsudku krajského súdu o treste (§ 384 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a. Ak súd prijme záruku za nápravu páchatel'a, vezme do úvahy tiež výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol a uloží trest so zreteľom na túto okolnosť.

Podľa § 58 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky,

a) ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že účel trestu sa dosiahne i bez jeho výkonu, alebo

b) ak prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol má dôvodne za to, že účel trestu sa dosiahne i bez jeho výkonu.

Vo vzťahu k podmienkam upraveným v § 58 ods. 1 Tr. zák. je potrebné uviesť, že dovolateľ navrhovaný podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil jednak svojimi súčasnými osobnými pomermi – tým, že žije usporiadaným rodinným životom, pracuje

a má maloleté dieťa, ako aj okolnosťami prípadu, ktorými je neprimeraná dĺžka jeho trestného stíhania.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený bol v pôvodnom konaní uznaný za vinného z dvoch pokračovacích trestných činov podvodu, pre ktoré (oba) Trestný zákon upravuje trestnú sadzbu odňatia slobody v rozmedzí 2 (dvoch) až 8 (ôsmich) rokov, tieto spáchal spolu dvanástimi čiastkovými útokmi, v období od 23. februára 1996 do 26. januára 1998 (teda takmer dvoch rokov) a týmito spáchal alebo v prípade čiastkových útokov v bodoch 10 a 11 rozsudku Okresného súdu Bratislava IV jeho konanie bezprostredne smerovalo k spáchaniu škody spolu vo výške 3 437 910,50 Sk.

Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že výška spôsobenej škody už v čase spáchania posudzovaných trestných činov neodôvodňovala uloženie (úhrnného) trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonov stanovenej trestnej sadzby – teda dvoch rokov, čoho dôsledkom napokon bola aj tá skutočnosť, že obvinený bol v pôvodnom konaní najskôr (právoplatne) odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 a pol roka. K zrušeniu uznesenia krajského súdu na základe dovolania podaného obvineným došlo výlučne z dôvodu nesprávneho výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keď obvinený bol nesprávne – z dôvodu nezohľadnenia zahľadania jeho skoršieho odsúdenia – zaradený do II. (namiesto I.) nápravno-výchovnej skupiny. Napriek tomu krajský súd po zrušení jeho skoršieho rozhodnutia dovolacím súdom pri opätovnom preskúmaní odvolania obvineného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV okrem nápravy dovolacím súdom vytýkaného pochybenia (zaradenia obvineného do správnej – prvej – nápravno-výchovnej skupiny) pri zrušení rozsudku súdu prvého stupňa sám obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, teda trest nižší ako mu bol uložený v pôvodnom konaní – pred citovaným rozhodnutím dovolacieho súdu, a to práve z dôvodu, že od spáchania posudzovaných čiastkových útokov pokračovacích trestných činov podvodu uplynula doba dlhšia ako 10 (desať) rokov. Súčasne krajský súd odôvodnil uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody (strana 5 až 6 rozsudku).

Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľom namietaná dĺžka jeho trestného stíhania mu už bola rozhodnutiami súdov v pôvodnom konaní dostatočne zohľadnená pri výmere trestu, keď mu bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Skutočnosť, že od posudzovanej trestnej činnosti obvineného tento viedol riadny život, pracuje a má maloleté dieťa však nemôže eliminovať ďalšie už vyššie rozvedené okolnosti daného prípadu - spáchanie viacerých trestných činov dvanástimi čiastkovými útokmi v priebehu dvoch rokov, spôsob ich spáchania a výšku spôsobenej škody – ktoré svojou povahou odôvodňujú pôsobenie nepodmienečným trestom odňatia slobody tak z hľadiska preventívneho, ako aj represívneho účelu

trestu a naopak neodôvodňujú podmienený odklad uloženého dvojročného trestu odňatia slobody v zmysle už vyššie citovaných zákonných ustanovení § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 a § 58 ods. 1 Tr. zák.

Dovolací súd sa teda so závermi Okresného súdu Bratislava IV (str. 9 rozsudku, č.l. 450 spisu), ako aj Krajského súdu v Bratislave (str. 5 až 6 rozsudku, č.l. 602 až 603 spisu), ohľadne nesplnenia podmienok na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody u obvineného v posudzovanom prípade plne stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného B. P. odmietol. Vzhľadom na odmietnutie dovolania, na dovolateľom navrhovaný odklad výkonu napadnutého rozhodnutia nebol zákonný podklad.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. augusta 2008

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková

JUDr. Emil B d ž o c h, v.r.
predseda senátu